

בע"ח (ירושלים) 17-01-61900 - נתן צבאח נ' מדינת ישראל

בע"ח (ירושלים) 17-01-61900 - נתן צבאח נ' מדינת ישראלמחוז ירושלים
בע"ח (ירושלים) 17-01-61900

נתן צבאח

על ידי עו"ד יריב אבירים ועו"ד מנחם שטאובר

נ ג ד

מדינת ישראל

על ידי ב"כ עו"ד טל מושקוביץ (פרקליטות מחוז ירושלים, פלילי)

בית המשפט המחוזי בירושלים

[26.02.2017]

כבוד השופת חנה מרום לומפ

החלטה

בפני בקשה לגילוי חומר חקירה בהתאם להוראות סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982 (להלן חוק סדר הדין הפלילי), או לחילופין מכוח סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי, בה עותר המבוקש לקבל לידי אלה: העתקי רישומים פליליים של המתלוונים, תיק פל"א 12667576/1991, נתוניים סטטיסטיים באשר למספר כתבי האישום שהוגשו בעבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות, בצויר עבירה של רישום כזוב במסמכי תאגיד, כאשר סכום המרמה עלה על מיליון וחצי שקלים בין השנים 2005-2016, פילוח נתוניים אלו לכתבי אישום שהוגשו בבית משפט השלום ולבית משפט המחוזי והنمוקות לבחירת הערכאה.

כתב האישום

1. נגד המבוקש הוגש כתב אישום המיחס לו את העבירות הבאות: גנבה בידי עובד, לפי סעיף 391 לחוק העונשין התשל"ג-1977 (להלן חוק העונשין); קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות, לפי סעיף 415 סיפה לחוק העונשין; זיוں בכונה לקבל דבר בנסיבות חמירות, לפי סעיף 418 לחוק העונשין; שימוש במסמך מזויף בכונה לקבל דבר בנסיבות חמירות, לפי סעיף 420 לחוק העונשין ורישום כזוב במסמכי תאגיד לפי סעיף 423 לחוק העונשין.

2. מעובדות כתוב האישום עולה כי המשפט שמש כמציר בתלמידו תורה השיך לעמותת "בני ובנות ציון- מרכז חינוכי תורני רמות ירושלים" החל מחודש ספטמבר 2004 ועד לחודש אוקטובר 2010. במסגרת תפקידו, שמש המשפט שוערו של מנהל החשבונות- מר יעקב לוי (להלן לוי). בתפקידו זה, היה המשפט איש הקשר בין העמותה לספקיה השונים. בין היתר טיפול בהזמנת ציוד, רכישות שונות וכן בהעברת תשלוםים לספקים. במסגרת תפקידו, היה המשפט מעביר חשבונות לאישור מנהל החשבונות בעמותה ומורשה חתימה בה (להלן הרב יוסף). החל מחודש נובמבר 2009 ועד לחודש אוקטובר 2010, המשפט זיף מסמכים שונים, בין היתר, דיווח בכזב על חובות שנוצרו כביכול כלפי ספקים שונים אשר בפועל לא סייקו כל שירות או תמורה בגין (להלן החובות הפיקטיבים). מפעם לפעם אף יצר העתקים לחשבונות אמת שנתקבלו מספקים, כאשר על גבי העתקים ביצע מחיקות ושינויים כדי להתאים לדיווח הכספי (להלן החשבונות המזוייפות) את החשבונות המקורי כasmכתאות לחובות הפיקטיבים שיצר באופן שתוואר. כנגד החובות הפיקטיבים הנפייק המשפט שיקם, עליהם החתים את הרב יוסף. בחלק מהמקרים אף זיף המשפט את חתימתו של הרב יוסף וחתום על השיקום בעצמו. לאחר מכן, זיף המשפט על גב השיקום את חתימת הספקים שעל שם ובעורם כביכול הופק השיק, הסב אותן לטובתו ופדה אותן בסניף הבנק בו מתנהל חשבונה של העמותה. המשפט חזר על מעשים אלו, כמעט מדי יום במהלך התקופה.

3. כתוצאה ממשיו, שלשל המשפט לכיסו סך של לפחות 1,676,828, במשמעות המתוירים לעיל, גנב המשפט מעבידיו סכומי כסף במספר רב של הזדמנויות. במשמעות המתוירים לעיל, קיבל המשפט כספים, שלא כדין, במרמה, במספר רב של הזדמנויות. במשמעות המתוירים לעיל, זיף המשפט מסמכי תאגיד בכונה לרמות ולקלל באמצעות דבר וכן עשה בהם שימוש בזדון כי הם מזוייפים. העבירות נערבו בנסיבות חמימות נוכח תפקידו של המשפט בעמותה, גובה סכומי הגנבה, תחכום המעשים ומשך הזמן בו בוצעו העבירות.

4. بد בבד, עם הגשת כתוב האישום, התקבלה החלטה של פרקליטת מחוז ירושלים,עו"ד נורית ליטמן, לפיה בהתאם לסעיף 51(א)(1) לחוק בתי משפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, כתוב האישום יוגש לבית המשפט המחוזי בעירית קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות וכן בעירית רישום כזוב במסמכי תאגיד נוכח גובה הסכומים שנתקבלו במרמה, תחכום המעשים וכןמשך הזמן בו בוצעו העבירות.

טענות המשפט

5. ב"כ המשפט הגיע לבית המשפט המחוזי בקשה לפי סעיף 74(בלחוק סדר הדין הפלילי, או לחילופין מכוח סעיף 80 לחוק סדר הדין הפלילי לקבלת מסמכים שונים הכוללים את רישום הפלילי המעודכן של המתלוונים מר משה נתניאן, מר יוסף נתניאן ומר יעקב לוי, תיק פל"א 12667576/1991 על שם יוסף נתניאן, נתונים סטטיסטיים באשר לכמויות כתבי האישום שהוגשו בעירית קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות, בצייר עבירה של רישום כזוב במסמכי תאגיד, כאשר סכום המרמה עלה על מיליון וחצי שקלים בין השנים 2005-2016, פילוח נתונים אלו לכתבי אישום שהוגשו לבית משפט השלום ولבית משפט המחוזי והנמקות לכך. לטענת המשפט, מידע העשי לבסת טענת הגנה מן הצדק הוא בוודאי מידע שעשי לנאים בבסיסו הגנתו לאכיפה ברנית; ולפיכך ברוי כי הוא נכלל בגדר "חומר証據" שבו עוסק סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי.

6. עוד טען המבוקש שבמקרים דומים ואף חמורים יותר הוגשו כתבי אישום לבתי משפט השלום. זאת ועוד, הגשת כתב האישום לבית משפט המחויז אף אינה עומדת בהנחיית פרקליט המדינה מס' 1.6 שקובעת שرك במקרים " חמורים במיוחד, במקרים סבוכים בנסיבותם, במקרים בעלי רגשות ציבורית, במקרים שיש בהם חדשנות משפטית יש להגיש כתב אישום לבית המשפט המחויז". המבוקש הפנה בטענותיו לפסק דין שניינו בבית משפט השלום במקרים דומים ואף חמורים יותר מהנדזן.

7. ב"כ המבוקש בטענותיו, הפנה לפסק דין דין בהם בית המשפט, בערכאות שונות, נעתר לביקשות נאים לקבל לדין מכוח סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, חומרה חקירה לצורך ביסוס טענה אכיפה ברורנית.

8. ב"כ המבוקש הפנה לע"מ 2398/2008 מדינת ישראל נ' אלצ'ור סgal (פורסם בبنבו, 19.6.11), שם קיבל בית המשפט העליון בקשה לקבלת נתונים סטטיסטיים עת שקבע שעל המדינה להעביר לידי ההגנה את כל החלטות שנטקלו לעניין העמדה לדין ואי העמדה לדין בעקבות של העלבת עובד ציבור וזילוט בית המשפט שנטקלו בתקופה של שלוש שנים, בין שנת 2000 ועד שנת 2007. באותו עניין, ביקשה ההגנה לקבל לעיינה החלטות אלה לשם ביסוס טענה של אכיפה ברורנית.

9. בנוסף, ב"כ המבוקש הפנה לב"ש 4336/2008 מדינת ישראל נ' ירושלמי (לא פורסם, 15.4.08), שם דחה בית המשפט המחויז בירושלים, את ערעור העמדה על ההחלטה בית משפט השלום בירושלים, בהליך לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, והשאר על כנה את ההחלטה להמציא לנשימתה את החלטות שניינו מאז שנת 2002, ולכל היותר 50 החלטות, בהן הוחלט על סגירת תיקים ולחילופין על העמדה לדין, זאת על מנת שיאפשר לה לבסס את טענה של אכיפה ברורנית.

10. עוד הפנה ב"כ המבוקש לע"פ 30636/2006 מדינת ישראל נ' נדיה מטר, שם קבע בית המשפט המחויז בירושלים שראוי ליתן לנאים גישה למאזור נתונים סטטיסטיים של הרשות אודות מספר החקירה שהיא מנהלת בפרק זמן נתון ביחס לעבירות מן הסוג המიוחס לו ומספר כתבי האישום המוגשים בעקבות חקירות אלו. בעקבות קביעה זו, הורה בית המשפט השלום למאשימה בת"פ 1470/2006 מדינת ישראל נ' נדיה מטר (לא פורסם, 8.11.07), להעביר לנשימת החלטות אחרות בדבר העמדה לדין שניינו בשנה שקדמה לביצוע העבירה בתיק דן, וענין בעבירות שנעברו בנסיבות הדומות לאלה של התקיק.

11. כמו כן סマー ידו ב"כ המבוקש על האמור בבע"ח 47827-04-15, מדינת ישראל נ' יהודה ברמי (פורסם בبنבו, 14.6.15), שם דחה בית המשפט המחויז את ערעורה של המדינה על ההחלטה בית המשפט קמא לפיה יש להעביר לידי ההגנה מידע אודות 15 תיקים אחרים בעבירה של מכירת אלכוהול לקטין, בהם הוחלט על סגירה מחוסר עניין לציבור וכן הנמקה מודיע TICKIM אלו הצדקו אי העמדה לדין ובמה שונים TICKIM אלו מהמקרה דן, על מנת לאפשר לנאים לבסס טענה של אכיפה ברורנית.

12. לשיטת המבוקש, בגדיר סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי חוסה כל חומר רלוונטי להגנתו של נאים. עוד הדגיש ב"כ המבוקש, כי המונח "חומר חקירה" התפרש בפסיקה באופן מרחב, כך שגם חמורים שיש להם גישה עקיפה להגנתו של הנאשם יחשבו כחומר חקירה, אף אם הם לא מצויים בחזקתה הפיזית של מאשימה והמידע המתבקש הוא במידע הנגיש לה וגם אם לא נגיש, בנסיבות העניין, המאשימה היא זו שמתואימה יותר מכל גוף אחר להשיגו. ב"כ המבוקש הפנה לפסיקה לתמיכה בטענותיו.

13. המבקש הדגיש את החשיבות לקביל העתק מגילון רישום הפלילי של המתלונים ביחד נוכח העובדה כי אחד המתלונים נחקר בעבר כחשור בעבירות של קבלת דבר במרמה, זיווג ושימוש במסמך מזויף וכן נחקרו במסגרת ההליכים בתיק מושא כתוב האישום.

טענות המשיבה

14. לטענת המשיבה, דיון הבקשה להידוחות. המשיבה סקרה שאין מסווג את סוג המידע הסטטיסטי המבוקש כחוורר חקירה הבאה בגדרו של סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, אלא מדובר בבקשתה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי ועל כן, ראוי שיתדונן לפני המותב הדיון בתיק העיקרי ובהתאם למכחנים הרלוונטיים לבקשתה מסוג זה. ב"כ המשיבה הפנתה לפסיקה בבית משפט העליון לתמייה בטענה (בש"פ 2447/16, בש"פ 2242/2016, עע"מ 2668/2022) שם נקבע כי המוסגרת הנואתת לדין בבקשתה להעברת חומרם, כגון נתונים סטטיסטיים לגבי מדיניות אכיפה היא במסלול של בקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי לשם ביסוס עילה בגדר סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי.

15. לעומת זאת, הosiפה המשיבה שמדובר בהיקף חומר רחב ביותר, המעיד נטל בלתי סביר על כתפי המשיבה בניגוד לאינטראקציית הציבור. מדובר בעבירות המוגשות חדשות לבקרים וחיפוי פשוט במאגרים המשפטיים מעלה עשרות רבות של הליכים לאורך 11 השנים האחרונות. בהקשר זה הפנטה המשיבה לעע"מ 2398/2022 אליצור סgal נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 19.6.11), שם נקבע שהמבחן לקבלת חומר חקירה על ידי הרשות הוא מהותי ולא טכני. השאלה היא האם בעקבות הבקשה תיווצר הכבדה ממשית על הרשות שהיא בעלת זיקה להקצאה המשאים הנחותה. לדידה, דרישת זו מן המשיבה היא אבסורדית ונדרשת הקצתה משאים רבים על מנת לאסוף את כל כתבי האישום שהוגשו בין השנים 2005-2016 בכל העבירות שצינו בבקשתה בכל רחבי הארץ. הדבר מהוovo נטל בלתי סביר ואף לא ברור אם יש כלל אפשרות לעמוד בנטול המבוקש כאשר אין מדובר ברשומה קיימת או שניתנת להיכנס אל מאגר מידע אחד ולהוציאו. שנית, מחיפוי קצר במאגרים המשפטיים עולה כי קיימים מקרים דומים למקרה הנדון שנדרנו בבית המשפט המחויז וממילא לא ניתן להציג על יחס מפללה לו זכה המבקש בעצם ההחלטה להגיש את כתוב האישום בבית המשפט המחויז. ב"כ המשיבה הפנטה לפסיקה לתמייה בטענה.

16. אשר לבקשתה לקבלת הנמקות ביחס לכל אחד מהתיקים במקביל לקבלת נתוני היסוד, הרי שלא רק מדובר בבקשתה שמעמיסה עומס שאין סביר על המשיבה, אלא גם שהמבחן הוא חומר פנימי שאין מהוovo חומר חקירה, אף במסגרת בירור אוטם תיקיים לגופם ועל אחת כמה וכמה שמדובר בבקשתה לקבל את ההנמקות הללו במסגרת טיפול בעניין אחר. לטענתה, בנסיבות אלו אין להבהיר חומר חקירה זה אף במסגרת הבקשה לפי סעיף 108 לחוק הסדר הפלילי, לנוכח העובדה שמדובר בחומר פנימי.

17. אשר לבקשת המבוקש לרישום הפלילי של המתلونנים, טענה המשיבה שבתיק הנדון הוועברו בטעות לידי ההגנה חומרים שאינם חומר חקירה, וביניהם רישום הפלילי של המתلونנים, כך שהשאלה הנדונה למעשה היא שאלת הרלוונטיות של המסרך, שגלו לעין כל הצדדים. המשיבה סבורה ככל כי רישום פלילי של עדי תביעה לא מהו חומר חקירה מלבית החלטה אלא במקרים נדירים, בהם ימודד רישומו הפלילי של עד תביעה ב מבחן הרלוונטיות שנקבע בפסקה. לפיכך, אין לעסוק בשאלת העקרונית שבמקרה רב היפה לתיאורתי, כיוון שגלו וידוע לצדים רישומים של עדי תביעה נקי.
18. אשר לבקשת המבוקש לתיק הפל"א על שם יוסף נתניאן, הבהיר המשיבה כי תיק זה שנסגר בעבר בעילה של חסר עניין לציבור, נגלה לעין ההגנה במסגרת אותה טוותה שהועברו בה להגנה חומרים שאינם חומר חקירה. עוד מסרה ב"כ המשיבה שהתיק בוער ועל כן הדיון בשאלת סיוגו של תיק מלפני 26 שנה אינו נמצא בארכיב המשפטרי עקר.
19. אשר לעילת סגירה בתיק שבינו הוגש כתוב אישום נגד המבוקש וככל הנראה נסגר כנגד המתلونנים, התcheinבה המשיבה בדיון להמציא תשובה לב"כ המבוקש בתוך שבעה ימים.
20. אשר שיעיני בבקשת ובנספחיה, ושמעתה את טענות הצדדים בדיון שנערך לפני, הגיעו לכל מסקנה, כי דין והכרעה בהחלטה.
21. אשר לבקשת לעיון ברישום הפלילי של המתلونנים, כפי שעולה מדברי המשיבה, במקרה הנדון הוועברו בטעות לידי ההגנה חומרם וביניהם גילוון הרישום הפלילי של המתلونנים שהוא גלו לעיניהם וידוע לכך רישום הפלילי של העדים הוא נקי, והמשיבה התcheinבה למסור לידי ב"כ המבוקש מידע בדבר סגירת התקיק מושא כתוב האישום כנגד המתلونנים, ועל כן הבקשה כבר היפה לתיאורתי ואין מקום לדון בה.
22. אשר לבקשת לעיון בפל"א 12667576/1991, כפי שעולה מדברי המשיבה, אף במקרה הנדון הוועבר בטעות לידי ההגנה המידע בדבר קיומו של תיק זה שנסגר בעילה של חוסר עניין לציבור. עוד עולה מבדיקה המשיבה כי התקיק בווער. על כן אף בעניין זה הבקשה כבר היפה לתיאורתי ואין מקום לדון בה.
23. אשר לבקשת לגילוי הנתונים הסטטיסטיים, באשר לכמות כתבי האישום שהוגשו בעבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, בצוירוף עבירה של רישום כזב במסמי תאגיך, כאשר סכום המרימה עלה על מיליון וחצי שקלים בין השנים 2005-2016, פילוח נתונים אלו לכתבי אישום שהוגשו לבית משפט השלום ולבית משפט המחוזי והנמקות לכרכ' תחילת אדרש לשאלת מהי המוגדר הדינית הנכונה לדון בבקשתה, האם במסגרת סעיף 74 או שמא במסגרת סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי.

24. זכותו של הנאשם לעין בחומר חקירה שנאסף על ידי גורמי החקירה והتبיעה מעוגנת בסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי. תכליתה של זכות זו היא בזכות היסוד של הנאשם למשפט הוגן כשנגדה קיימת חובה של המדינה להעניק לנאשם הזרמנות מלאה להכחין כראוי את הגנתו. פרט לאינטרס הפרטי של הנאשם בניהול הגנתו, עומד מנגד בבסיסה של זכות העין בחומר חקירה אינטרס ציבורי של חקר האמת ותקינות ההליך הפלילי.
25. השאלה מה בבחינת "חומר חקירה" ועל כן חייב בהמצאה כדי ההגנה,ណונה לא אחת. לאחרונה חזר ושנה בית המשפט העליון כי "המגמה בפסיקה היא לפרש את המונח "חומר חקירה" באופן מרוחיב, כולל כל חומר הקשור במישרין או בעקיפין לאישום. לצורך זה יש לקיים בבחינה מהותית ו konkretiy של החומר, שבמסגרתה תיבחן זיקתו של החומר לאישום ולנאשם, ותבחן גם האפשרות הסבירה כי תחיה בחומר תועלת להגנת הנאשם .... עם זאת, הזכות לעין בחומר חקירה אינה זכות מוחלטת, ולא כל חומר שמצוין בידי הتبיעה הוא חומר חקירה. המבחן הוא מבחן הרלוונטיות, ובמסגרתו תיבחן הזיקה בין החומר שעון בו נתקש לבין האישומים, וכן תיבחן תרומתו הפוטנציאלית של החומר להגנת הנאשם" (בש"פ 3892/16 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报, ניתן ביום 26.6.16).
26. השאלה אם חומר מסוים נח呼ב "חומר חקירה", מוכרעת באופן ענייני ונΚודתי בהתאם למבחן השכל הישר וניסיון החימם, על פי טיבו של החומר, נגיעהו לאישום וזיקתו לסוגיות הנדנות בהליך שבמסגרתו הוא מבוקש ומידת התועלת העשויה לצמוח לנאשם מגלווי (בש"פ 13/8253 מדינת ישראל נ' ליאל שיינר; بش"פ 04/11042 פלוני נ' מדינת ישראל).
27. השאלה נוגעת לכך שבין סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי שעוניינו, לעין בחומר חקירה, לבין סעיף 108 לחוק שעוניינו, צו להמצאת מסמכים ומוצגים; שכן, לטענת המשיבה, הבקשה בהקשר זה אינה חוסה תחת סעיף 74 לחוק אלא תחת סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי.
28. בתי המשפט נדרשו לשאלת זו לא אחת (ראה לדוגמה בש"פ 08/9305 פלוני נ' בית ספר אל מאמונה לבנות (נition ביום 3.12.08) ובש"פ 13/8252 מדינת ישראל נ' שיינר (נition ביום 14.01.14)). נקבע, כי אין בעובדה שהחומר המבוקש אינו מצוי בחזקת המאשימים, בכדי להכריע בסיווג המסלול בהגשת הבקשה. יש לבדוק את שאלת טיבו של החומר בנוסף לזהות המחזיק. בהקשר זה נקבע בעניין אל מאמונה לעיל כי סעיף 74 לחוק חל על חומר שנגע ללבת העניין הנדון, בעוד שבקשה לפי סעיף 108 לחוק תוגש בקשר לחומר שאינו ליבו של העניין. זאת, גם אם יש בו כדי להוועיל להגנה.
29. בבש"פ 13/8252 מדינת ישראל נ' שיינר (פורסם ב公报) עדכ כב' השופט י' עמית על ההבדלים העוניינים והמעשיים שבין בקשה המוגשת מכוח סעיף 74 לבין בקשה המוגשת מכוח סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי. אפנה לדברי כב' השופט י' עמית בעניין בירית המסלול הרואו:
- "כשלעצמי, אני סבור כי נקודת המוצא לדין צריכה להיות טכנית: אם החומר נמצא בידי הتبיעה יהול סעיף 74 לחסד"פ, ואם החומר אינו בידי הتبיעה יש להעדיף את סעיף 108 לחסד"פ. עם זאת, אין מדובר בכלל בלתי עביר, ותיקן גם בדיקה מהותית של החומר המבוקש במסגרת דין לפי סעיף 74 לחסד"פ, על מנת לבחון אם מדובר בחומר שנמצא בלבת המחלוקת ואם החומר צריך היה להיות בשליטתה של הتبיעה...".

30. בכל הנוגע להעברת נתונים סטטיסטיים ומדיניות אכיפה בתייקים דומים, גובשו הכללים בנושא זה בעמ"מ 2668/15 מדינת ישראל נ' פרופ' הלל וייס. במסגרת זו, נפסק כי הנאשם הטוען להגנה מן הצדק (לרבות טענה בדבר אכיפה בררנית), רשאי לבקש מסמכים שסביר הוא שיש ביכולם לבסס טענה זו ועל בית המשפט להכריע בשאלת הגליי בגין ההליך הפלילי בלבד. עוד נקבע בעניין וייס כי הדרך הטבעית לבקש מסירת חומר זה היא דרך סעיף 149 ((ולחוק סדר הדין הפלילי, יחד עם סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי, שענינו המצאת מסמכים ומוצגים).

31. סוגיה זוណונה גם בבש"פ 2447/16, שם נקבע מפי כבוד השופט מלצר: "הכללים בנושא זה גובשו לאחרונה ב- עמ"מ 2668/15 מדינת ישראל - משרד המשפטים נ' פרופ' הלל וייס [פורסמו בبنבו] (להלן: עניין וייס). במסגרת זו נפסק כי הנאשם הטוען להגנה מן הצדק (לרבות טענה בדבר אכיפה בררנית), רשאי לבקש מסמכים שהוא סבור שיבסתו את טענותו הנ"ל, ועל בית המשפט להכריע בשאלת הגליי בגין ההליך הפלילי בלבד, ולא בגין בקשה המוגשת במסלול מכוחו של חוק חופש המידע, תשנ"ח-1998. בעניין וייס צוין עוד כי דומה שבגדר ההליך הפלילי עצמו - הדרכ הطبيعית לבקש מסירה חומר זהה (המחייב, לעיתים, שעות עבודה רשות של הינה וליקוט) נטועה בסעיף 149 ((ולחсад"פ, יחד עם סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי, שענינו המצאת מסמכים ומוצגים (ראו: עניין וייס, בפסיקאות ד' ו-ח')).

32. גם בבש"פ 2242/16 מדינת ישראל נ' מזרחי (פורסם בبنבו) (שם נتابקרה קבלתם של כל תיקי החקירה וכתבי האישום שהוגשו על ידי רשות האכיפה ב-3 השנים האחרונות בעניין הברחת ביצים מאזרו הרשות לשטחי מדינת ישראל) דין בית המשפט העליון בשאלת הנדרשת בענייננו והיא האם חומר הדרוש לנאים לצורך ביסוסה של טענה הגנה מן הצדק משומ אכיפה בררנית הוא בבחינת "חומר חקירה" אשר המסלול המתאים להשתגתו הוא מכוח סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי. בית המשפט העליון מפי כב' השופט ע' פוגלמן קבע כדלקמן: "ואולם, מרჩיבה ככל שתיהה הפרשנות הנונגת, מתקבלת עלי טענת העוררת כי תנאי יסוד לשינויו של חומר כ"חומר חקירה" הוא כי הוא נוגע לאישום שבידי התובע אשר מפניו ציריך הנאשם להתגונן, כעולה מלשונו של סעיף 74. כפי שהובהר בעניין שיינר, הכוונה היא לחומר אשר יש לו זיקה להליך הפלילי ולאישום שבמסגרתו הוא מבוקש (עניין שיינר, פסקה 11; וראו גם בש"פ 5425/01 אל חאק נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(5) 429-430 (2001); כמו גם לחומר שהtabיעה הסתמכה עליו - למצער באופן עקיף - בבססה את האישומים הפרטניים שייחסו לנאים. בהתאם לאמת המדינה האמורה סבורני כי גם אם ננקוט גישה "ליבורלית", החומר המבוקש על ידי המשיב אינו יכול להיחשב כ"חומר חקירה" כאמור בסעיף 74 לחсад"פ, באשר אין הוא קשור לתשתיית הראיתית שעליה מבוסס האישום. אדגיש כי התייחסותי היא לקטgorיה שבה עסקין, שבגדירה התבוקש החומר הנוגע לסוג מסוים של טענת "אכיפה בררנית" (להבחינה בין סוגי טענות הפליה בהקשר זה ראו בש"פ 7148/12 כנאה נ' מדינת ישראל, [פורסם בبنבו] פסקי דין 13-11 (14.10.2012)) - טענה שאינה נוגעת לaiושם גופו...".

33. מכאן עולה, כי גם אם ננקוט "גישה ליברלית", החומר המבוקש על ידי המשיב אינו יכול להיחשב כ"חומר חקירה" כאמור בסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, מאחר שאין הוא הקשור לתשתיות הראייתית שלילה מבוסס האישום, וכי הדרך הדינית שיש לננקוט בה לשם קבלת החומרים המבוקשים בעניינו היא במסגרת סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי.

34. אכן מעיקר הדין היה על הבקשה להידון לפני המותב הדין בתיק העיקרי, אולם מאחר שהתיק העיקרי כבר קבוע לשימוש ראיות והבקשה הועברה לטיפולו, כאשר הבקשה על פי כוורתה הוגשה על פי סעיף 74 או על פי סעיף 80, אפסוק בעניין, וזאת לביקשת ב"כ המבוקש ולאחר שהמישיבה השaira זאת לשיקול דעתו של בית המשפט.

35. בבאו להכריע בשאלת, על בית המשפט לאזן מחד בין זכותו של המבוקש לקבל את הכלים אשר אפשרו לו לבסם תשתיית ראייתית להוכחת טענותו לאכיפה ברורנית, ומайдן בחינת הנטול המוטל על המשיב, והאם הדבר יוצר הכבדה ממשית על הרשות במילוי משימתה העיקרית.

36. לגופו של עניין, בМОבחן מהפסיקה שמתיחסת לאכיפה ברורנית, בהחלטה האם להעמיד אדם לדין אם לאו, או בבחירה סעיף האישום שבגינו עומד אדם לדין, דבר המשלים על ערכאה בה התיק ידוע, בעניינו הטענה לאכיפה בראנינית מתיחסת לבחירת הערכאה בה ידוע התיק, אשר יש לה השלכות פחות משמעויות על המבוקש, אם בכלל. על כן אני סבורה כי בנסיבות אלה המוטלת נעה לצד המשיב, וזאת בהתחשב בכך שסביר אם המבוקש נפגע כתוצואה מבחירת ערכאה זו, כאשר העובדות וסעיף האישום זהים ככל שכתב האישום היה מוגש בבית המשפט השלום. כמו כן, המבוקש יכול לבסס את הגנתו על הנחית פרקליט מדינה ויושמה בעניינו, וכן בהתבסס על תיקים דומים אשר הוגש בערכאות השונות, וזאת באמצעות המאגרים המשפטיים. מנגד, קבלת הבקשה תטייל נטול כבד על המשיב, שכן אין מדובר בנתונים סטטיסטיים נגשים, אלא נדרשת בדיקה פרטנית, היכולת בדיקת נתונים העולים מכתב האישום עצמו וכן בחינת ההנחהה, וזאת בכל תיק ותיק. אני סבורה, כי הדבר מטייל נטול לא סביר על המשיב, אשר חזקת התקינות המנהלית עומדת לה.

37. נוכח כל האמור לעיל, ומאהר שהבקשה לעיון ברישום הפלילי של המתלוונים ולعيון בפל"א 12667576/1991 היפה לתיאורית, נותרת הבקשה לפני עליון סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי, והוא נדחית. המזיכיות מתבקשת לשלווח את ההחלטה אל באי כח הצדדים. ניתנה והודעה היום ל"י בשבט תשע"ז, 26/02/2017, בהעדר ב"כ הצדדים.